

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Благоевград, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210201633 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното

Производството е с правно основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. В. М., с ЕГН ***** със съдебен адрес гр.В*****, ул.“В*****” против Наказателно постановление № 23-1116-002328/27.09.2023 г. на Началник група към ОДМВР-Благоевград, сектор „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя за извършено административно нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП на основание чл.183, ал.3, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 30 /тридесет лева/, и за административно нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 20.00 (двадесет) лева.

С жалбата се иска отмяна на НП, като се излагат доводи за незаконосъобразност на атакуваното НП и нарушение на чл.42, т.4, пр.2 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Твърди се, че наказателното постановление е издадено при неизяснена фактическа обстановка и при липсата на нарушение.

Жалбоподателят редовно призован, не се явява в съдебно заседание и не се представлява, в писмени бележки от надлежно упълномощен адвокат се изразява становище за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление и се иска неговата отмяна. Претендират се разноси.

Административнонаказващият орган и Районна прокуратура - Благоевград редовно и своевременно призовани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата. В придружително писмо, с което е изпратена преписката се прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

Районният съд, след като съобрази доводите на жалбоподателя, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

На 16.09.2023 година около 15.17ч. свидетелите С. и И. били на работа, когато на ул. „Митрополит Борис“ забелязали лек автомобил „Б*****“ с рег.№*****, който се движил в посока от ул.“Трети март“ към ул.“С. Стамболов“, като същия навлязъл по улицата след знак, забраняващ навлизането на съответното ППС, поради което спрели автомобила. При проверката установили водача, който бил жалбоподателя, както и чрез проверка чрез РСОД

установили, че автомобила не е представен на годишен технически преглед в определения за това срок. При тези констатации свидетеля С. в присъствието на свидетеля И. съставил на жалбоподателя АУАН №1091755/16.09.2023г., за това, че на 16.09.2023г. на ул. „Митрополит Борис“, с посока от ул. „Трети март“ към ул. „С. Стамболов“ управлява автомобила „Б*****“ с рег. №*****, собственост на Е. Т., като нарушава ПЗ В14 и автомобила не е преминал на ГТП в определения срок, квалифицирано като нарушения на чл.6, т.1 от ЗДвП и чл.147, ал.1 от ЗДвП. Актът е съставен в присъствие на жалбоподателя и подписан лично от него, без възражения. Такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение, на 27.09.2023 г. Началник група в Сектор „ПП“ към ОДМВР – Благоевград издал атакуваното Наказателно постановление № 23-1116-002328, с което на жалбоподателя за извършено административно нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП на основание чл.183, ал.3, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 30 /тридесет лева/, и за административно нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00 (двадесет) лева.

Изложените фактическа обстановка, съдът установи въз основа на събраните по делото доказателства, а именно показанията на свидетелите С. и И., както и от приложените към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични. Свидетелите чрез показанията си установяват извършената проверка, констатациите си, както и наличието на знак, което се потвърждава и от представените доказателства в тази насока от Община Благоевград, а именно представена транспортна схема на посоченото място и списък на знаците.

С оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, установи от правна страна следното:

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 20.10.2023г., а жалбата е подадена чрез наказващия орган на 25.10.2023г., поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е основателна поради следните съображения:

В процесния случай съдът приема, че и акта и НП са издадени от компетентни органи, за което по делото са представени безспорни доказателства /Заповед л.12 и 13/. И АУАН и НП са издадени в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

В преценката си дали да издаде НП административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации на АУАН, които при условията на чл.189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административно наказание се считат за верни до доказване на противното. От друга страна, по силата на чл.16 НПК вр. чл.84 ЗАНН в съдебното производство тези констатации нямат обвързваща доказателствена стойност. Тази позиция категорично е застъпена и в Постановление № 10/1973г. на Пленума на ВС. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, чрез допустимите от закона доказателства да установи, дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съдът счита че в настоящия случай в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи атакуваното наказателно постановление и налагащо неговата отмяна изцяло без съдът да се произнася по същество на нарушението поради следните основания:

По отношение нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП

И в АУАН и в НП е прието, че жалбоподателят е нарушил посочената разпоредба при липса

на яснота, относно съставомерни елементи по посочения текст. Липсва описание на нарушението и обстоятелства, при които е било извършено. Както актосъставителят, така и наказващият орган са се задоволили само бланкетно да препишат разпоредбата на чл.6 от ЗДвП, като по този начин не става ясно в какво точно се изразява нарушението на пътен знак В14. Липсва, каквото и да е описание в обстоятелствената част на НП, каква забрана въвежда този знак. За съда е неясно при какви обстоятелства, как е установено това, по какъв начин и чрез какви действия жалбоподателя го е осъществил. Недопустимо е едва в съдебната фаза чрез показанията на свидетелите да се установява волята на наказващия орган и конкретното нарушение. За да се счита че е изпълнено изискването на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН не е достатъчно да се посочи за какво и срещу кого е съставен АУАН. Освен констатираща и обвинителна функция АУАН има и сезираща функция - по силата на чл. 52 - чл. 55 от ЗАНН със съставянето на акта за наказващия орган възниква задължение след като разгледа преписката, да се произнесе по въпросите осъществен ли е виновно състав на административно нарушение от лицето, посочено в акта като нарушител; каква е точната правна квалификация на нарушението; подлежи ли нарушителят на административна санкция и как следва същата да се индивидуализира по вид и размер. Доколкото административнонаказващият орган се произнася по тези въпроси с издаването на наказателното постановление, в съдържанието на същото следва да бъдат описани онези факти и обстоятелства, които органът е приел като релевантни за наличието на съставомерно от обективна и субективна страна деяние. Административните наказания са форма на държавна принуда - репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, по повод неправомерно поведение на определено лице. Именно с оглед този характер на административните наказания законодателят е предвидил строго формални процесуални правила за реализирането на административнонаказателната отговорност, като всяко формално нарушение на изискванията за индивидуализация на извършеното нарушение, опорочава наказателното постановление и е основание за неговата отмяна. В този смисъл независимо че наказателното постановление се издава въз основа на съставен АУАН и на повдигнатото с него административно обвинение, мотивната част на НП следва да съдържа приетото за установено от наказващия орган и отделно описание на нарушението с посочване на обстоятелствата, свързани с обективните и субективните признаци от състава на нарушението, като основен елемент от императивния реквизит по чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. В случая в коментираната част на АУАН и НП това изискване не е спазено с оглед на което съдът приема че съдържанието на наказателното постановление в тази му част не покрива изискванията за неговата формална законосъобразност В случая неточното описание касае обстоятелства, свързани с обективни признаци от състава на нарушението, които не само че са основен елемент от императивния реквизит на наказателното постановление по чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, но чрез тях се лимитират и пределите на административното обвинение от фактическа страна. В резултат на това от една страна е допуснато формално нарушение на изискванията за съдържанието на наказателното постановление, а от друга е довело до фактическа и правна необоснованост на административното обвинение и недоказаност на твърдяното нарушение в тази му част , поради което НП в тази част следва да бъде отменено. Липсата на яснота, относно съществени елементи на вмененото на жалбоподателя административно нарушение освен, че ограничава правото на защита на лицето, лишава и съда от възможността да осъществи съдебен контрол , относно наличието на съставомерно поведение.

По отношение нарушението по чл.147 от ЗДвП

Съдът намира, че при ангажиране на отговорност на жалбоподателя за нарушение чл. 147, ал.1 от ЗДвП, неправилно е приложен закона. Разпоредбата на чл. 147 ал.1 от ЗДвП предвижда, че регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета, с изключение на пътните превозни средства на подразделенията на въоръжените сили, мотопедите и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на

задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на мотопедите, самоходните машини, колесните трактори и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 181 т.1 предл. първо от ЗДвП, е предвидена административно-наказателна отговорност на собственика или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед. Т.е. тъй като в сочената като нарушена нормативна разпоредба/ чл. 147 ал.1 от ЗДвП/ не е регламентирано чие е задължението за представяне на МПС на технически преглед, последното следва да се изведе от изискването на санкционната разпоредба на чл. 181 т.1 от ЗДвП, а именно на собственика на МПС или конкретно длъжностно лице. В конкретния случай процесният автомобил не е собственост на М., което е прието и от АНО, поради което жалбоподателят не е наказателно отговорен за нарушение по чл.147 ал.1 от ЗДвП, доколкото в закона не е възведено като нарушение управлението на ППС, което не е представено на годишен технически преглед, за да бъде приложима разпоредбата на чл.185 от ЗДвП. Констатираното според настоящия състав обуславя допуснато от наказващия орган нарушение при определяне субекта на отговорност.

По отношение на това нарушение, съдът констатира и непълно фактическо описание на деянието, доколкото в акта и наказателното постановление не е посочено нито какъв е срокът за представяне на конкретното МПС за годишен технически преглед (в чл. 147, ал. 3, т. 1 от ЗДвП впрочем са установени различни срокове за представяне на леки автомобили за годишен технически преглед в зависимост от датата на регистрацията им като нови), нито кога е изтекъл този срок, който пропуск съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушителят не е в състояние да узнае всички факти, попадащи в обективния състав на нарушението, за което е обвинен, нито да организира своевременна и адекватна защита срещу обвинението.

Изложеното обуславя незаконосъобразност на НП и в тази част.

Предвид констатираната незаконосъобразност на НП по изложените по-горе съображения наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло

При този изход на делото, право на разноси за производството възниква само за жалбоподателя, който прави искане за присъждане на такива в размер на 400, 00 лева, представляващо заплатено адвокатско възнаграждение.

Наказващия орган чрез процесуалния си представител релевира възражение за прекомерност на така заплатеното възнаграждение, което е неоснователно.

Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл. 36 ЗА. От своя страна чл. 36 ЗА препраща к ъ м НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, в действащата към сключване на договора за правна помощ редакция. Районният съд намира за необходимо да посочи, че приложима е редакцията на цитираната наредба именно към датата на сключване на договора за правна помощ, към който момент страната е договорила адвокатското възнаграждение съобразно установения в наредбата минимален размер. В случая договора е сключен на 15.12.2023г.

Съгласно 18, ал. 2, вр чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата /в приложимата редакция/ за защита по дела с определен интерес до 1000 лв. възнаграждението е 400лв.. Ето защо съотнесено към глоба в общ размер на 50 лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза на сумата 400. 00 лева, каквото е претендираното от жалбоподателя.

Предвид горното и доколкото делото не се отличава с фактическа и правна

сложност, като в съдебното производство са проведени две открити съдебни заседания, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на установения с Наредбата минимум, а именно 400 лв..

Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на ОД МВР Благоевград, която е юридическото лице в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 23-1116-002328/27.09.2023 г. на Началник група към ОДМВР-Благоевград, сектор „Пътна полиция“, с което на В. В. М., с ЕГН ***** със съдебен адрес гр.В*****, ул.“В***** за извършено административно нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП на основание чл.183, ал.3, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 30 /тридесет лева/, и за административно нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 20.00 (двадесет) лева.

ОСЪЖДА ОД МВР БЛАГОЕВГРАД да заплати на В. В. М., с ЕГН ***** със съдебен адрес гр.В*****, ул.“В***** сторени от жалбоподателя разноски за адвокат в размер на 400 лв./четиристотин лева/лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____